

ב"ה

תפילות

כל נדרי ונעיילה - ליום הכיפורים -

תשרי תשפ"ה

חב"ד
כל הלב לכל אחד

תוכן עניינים

3	כל נדרי
5	קבלת שבת
9	ערבית
26	יזכור
27	נעילה

בפתח

חגי תשרי בשנה זו פוגשים אותנו בתקופה מאתגרת במיוחד, התורמת למימד חשוב הנפש הקיים בתקופה זו כל שנה.

אנו מגישים לכם את חוברת זו הכוללת חלק מתפילות יום כיפור, עבור מי שיעבירו אותן בבית. תפילות אלו הינם הקטעים המרכזיים הנאמרים בתפילת יחיד.

מומלץ למי שיש באפשרותו לומר את התפילה מתוך מחזור הכולל את כל תפילות היום בשלימותם. בברכת גמר חתימה טובה לשנה טובה ומתוקה.

הפקה מיוחדת עבור ה"מרכז לעזרי שליוח" שע"י צעירי אגודת חב"ד

התפילות מתוך מחזור קה"ת ובאישורם
חזק הוצאה לאור בע"מ

כל הזכויות שמורות © All rights Reserved

שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור
בהחלט, אין להעתיק, לצלם, לתרגם או לאחסן במאגר מידע
אלא ברשות מפורשת בכתב מהמוציא

תפילת ליל יום הכיפורים

עם התקדש עלינו היום הקדוש, יום הכיפורים, פותחים בתפילה מיוחדת - תפילת "כל נדרי" - שבה אנו מתירים להתפלל עם העבריינים ומבטלים רק את הנדרים שבין אדם למקום.

יְיָ מֶלֶךְ תִּגְלֵהָ אֶרֶץ, וְשִׁמְחוּ אֵימִים רַבִּים: עֲנֵן וְעַרְפֵּל סָבִיבוֹ, צִדְקָה
 וּמִשְׁפָּט מְכוּן כְּסֵאוֹ: אֵשׁ לִפְנֵי תִלְךָ, וּתְלַהֵט סָבִיב צְרוּ: הָאִירוּ
 בְּרָקוֹי תִּבְלֵהָ, רֵאֶתָהּ וּתְחַלֵּהָ אֶרֶץ: הָרִים בְּדוֹנָה נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְיָ, מִלִּפְנֵי
 אֲדוֹן כָּל־הָאֶרֶץ: הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ, וְרָאוּ כָּל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יִבְשׁוּ
 כָּל־עֲבָדֵי פֶסֶל הַמֵּתֵהֱלֵלִים בְּאֵלִילִים, הַשֹּׁתְחוֹוֹלֵי כָּל־אֱלֹהִים: שִׁמְעָה
 וּתְשַׁמַּח | צִיּוֹן, וּתְגַלְגֵּה בְּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ: כִּי־אָתָּה יְיָ
 עֲלִיּוֹן עַל־כָּל־הָאֶרֶץ, מְאֹד נִעְלִיתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲהַבִּי יְיָ שְׂנְאוֹ רָע,
 שִׁמְרוּ נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו, מִיַּד רְשָׁעִים יִצִּילֵם:

הפסוקים האחרונים של המזמור נאמרים בקול ובכוונה.

וְלִישְׂרָיִל לֵב שִׁמְחָה:

(האותיות הסופיות בגימטריא 'טוב'):

אֹר וְרַע לְצִדִּיק,

(האותיות הסופיות יוצרות את המילה: קר"ע)

שִׁמְחוּ צִדִּיקִים בֵּינִי, וְהוֹדוּ לְזִכְרִי קֹדֶשׁ:

תרגום

כל הנדרים ואיסורים
ושבועות וחרמות וקללות
וקנסות וכינויים, שנדרנו
ושנשבענו ושהחרמנו
ושאסרנו על נפשותינו, מיום
כיפורים זה עד יום הכיפורים
הבא עלינו לטובה; בכלם
מתחרטים אנו עליהם.
כולם יהיו מותרים,
עזובים, מושבתים, בטלים
ומבוטלים, לא שרירים ולא
קיימים; נדרינו אינם נדרים,
ואיסורינו אינם איסורים,
ושבועותינו אינן שבועות.

על דעת המקום ועל דעת הקהל בישיבה של מעלה
ובישיבה של מטה אנו מתירין להתפלל עם העבריינים:

כָּל נְדָרֵי וְאִסְרֵי וּשְׁבוּעֵי וְחַרְמֵי וְקִנְיֵי וְקִנְיֵי.
וְכַנְיֵי. דְּאִנְדְּרָנָא. וְדִאֲשַׁתְּבַעְנָא וְדִאֲחַרְמֵנָא.
וְדִאֲסַרְנָא עַל נַפְשָׁתְנָא. מִיּוֹם כְּפָרִים זֶה. עַד יוֹם
כְּפָרִים הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה: כְּכֹהֵן אַחֲרָטְנָא כְּהוֹן.
כְּכֹהֵן יְהוֹן שְׁרוֹן. שְׂבִיקוּן. שְׂבִיתוּן. כְּטִלְיִן וּמְבַטְלִין.
לֹא שְׂרִירִין. וְלֹא קַיָּמִין: נְדָרְנָא לֹא נְדָרֵי. וְאִסְרָנָא לֹא
אִסְרֵי. וּשְׁבוּעַתְנָא לֹא שְׁבוּעוֹת:

אומרים את הפסוק "ונסלח" שלוש פעמים.

וְנִסְלַח לְכָל-עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
וְלִגְרַם הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם. כִּי לְכָל-הָעָם בְּשַׁגְּגָה:

ולאחר מכן מסיימים את תפילת "כל נדרי" בפסוק המבטא את מחילת העוונות.

סְלַח-נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה כַּגֵּדֶל חֲסִדְךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לְעָם הַזֶּה
מִמַּצָּרִים וְעַד-הַנְּהָה: וְשֵׁם נְאֻמְךָ:

אומרים בקול רם, שלוש פעמים:

וַיֹּאמֶר יי סְלַחְתִּי כְּדַבְּרְךָ:

מברכים ברכת שהחינו, נשים שבירכו שהחינו בהדלקת נרות, אינן מברכות כעת:

כְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁחֵינּוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

סדר 'קבלת שבת'

כאשר יום הכיפורים חל בשבת, לפני תפילת ערבית מקדימים ואומרים את תפילת 'קבלת שבת'.

"מומור לדוד" והפיוט "לכה דודי" שאחריו נאמרים בעמידה.

מוֹמֹר לְדוֹד, הָבוּ לַיְי בְּנֵי אֱלֹהִים, הָבוּ לַיְי כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיְי כְּבוֹד שְׁמוֹ,
הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיְי בְּהִדְרַת־קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל־הַמַּיִם, אֶל־הַכְּבוֹד
הַרְעִים, יְיָ עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְיָ בְּפֶחַח, קוֹל יְיָ בְּהִתְרַר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים,
וַיִּשְׁבֵּר יְיָ אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל, לְבָנוֹן וְשֶׁרֶזֶן כְּמוֹ בֶן־
רְאֵמִים: קוֹל־יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ יַחִיל מִדְּבָר, יַחִיל יְיָ מִדְּבָר
קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ | יַחֲלֵל אֵילוֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרוֹת, וּבְהִיכְלוֹ, כָּלֹּא אִמַּר כְּבוֹד: יְיָ
לַמַּפּוֹל יֵשֵׁב, וַיֵּשֶׁב יְיָ מִלֶּדֶד לְעוֹלָם: יְיָ, עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ | יִבְרַךְ אֶת־
עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אב"ג	אב"ג	אָנָּה, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תַּתִּיר צְרוּרָה.
קר"ע	שט"ן	קַבֵּל רַגַּת עַמְּךָ, שֶׁנִּבְנוּ, מֵהֲרַגְנוּ נוֹרָא.
נג"ד	יכ"ש	נָא גְבוּר, הוֹרְשֵׁי יַחֲוֹדֶךָ כְּבִבְת שְׁמֵרָם.
בט"ר	צת"ג	בְּרַכְּם מֵהֲרַם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תִּמְוִיד גְּמֵלָם.
חק"ב	טנ"ע	חֲסִין קְדוֹשׁ, בְּרוּב מוֹבְךָ נִהַל עֲדָתְךָ.
יג"ל	פד"ק	יַחִיד גֹּאֵה לְעַמְּךָ פְּנֵה, זוֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ.
שק"ו	צ"ת	שׁוֹעֲתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקֵתֵנוּ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת.

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

לְכָה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

לְכָה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

שֶׁ מִזֶּמֶר וְזִכֹּר בְּדַבּוּר אֶחָד, הַשְּׂמִיעֵנוּ אֵל הַמַּיִחָד, יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד,
לְשֵׁם וּלְתַפְאֵרַת וּלְתִהְלָה:

לְכָה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

לְקִרְאֵת שַׁבַּת לָכוּ וְנִלְכָה, כִּי | הִיא מְקוֹר הַפְּרֻכָה, מֵרֵאשִׁי מִקְדָּם
נְסוּכָה, סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תִּחְלָה:

לְכָה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

מִקְדָּש־מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה, קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֶפְכָה, רַב לָךְ שַׁבַּת בְּעֵמֶק
הַבְּכָא, וְהוּא יַחְמוֹל עָלֶיךָ חֲמֵלָה:

לְכָה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

הַתְּנַעֲרֵי מֵעַפָּר קוּמִי, לְבָשִׂי | בְּגָדֵי תַפְאֵרֶתְךָ עַמִּי, עַל־יַד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בֵּית־
הַלְחָמִי, קִרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי גְּאֻלָּה:

לְכָה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

הַתְּעוֹרְרֵי הַתְּעוֹרְרֵי, כִּי בָּא אוֹרְךָ קוּמִי אוֹרִי, עוֹרֵי עוֹרֵי שִׁיר דְּבָרֵי,
כְּבוֹד יְיָ עָלֶיךָ נִגְלָה:

לְכָה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

לֹא תִבְשִׂי וְלֹא תִפְלָמִי, מֵהַתְּשׁוּחָה וּמֵהַתְּהַמִּי, בְּךָ יַחְסוּ עַנְיֵי עַמִּי,
וְנִבְנְתָה הָעִיר עַל־תִּלְלָה:

לְכָה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

וְהָיוּ לְמִשְׁפָּה שְׂאִסְיָהּ, וְרָחֲקוּ כָּל־מְבַלְעֵיָהּ, יִשְׂיֵשׁ עָלֶיךָ אֱלֹהֵיךָ,
בְּמִשְׁוֹשׁ חֲתָן עַל־כִּלְיָהּ:

לְכֵה דוֹרֵי לִקְרֵאת כִּלְיָהּ, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָהּ:

יָמִין וְשְׂמָאל תִּפְרֹצֵי, וְאַתְּיִי תַעְרִיצֵי, עַל־יַד־אִישׁ בֶּן־פְּרָצֵי,
וְנִשְׁמַחָה וְנִגְלִיָּהּ:

לְכֵה דוֹרֵי לִקְרֵאת כִּלְיָהּ, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָהּ:

לאמירת הבית האחרון בפיוט - "בואי בשלום" - פונים שמאלה בתנועה סיבובית לכיוון מערב. במילים "בואי כלה, בואי כלה" נהוג לקוד קידה לצד ימין ולצד שמאל, כביטוי מוחשי לקבלת השבת.

בּוֹאֵי בְּשָׁלוֹם עִמָּרְת בַּעֲלֵיָהּ, גַּם בְּרִנָּה וּבְצַחָהּ, תּוֹךְ אַמוּנֵי עִם סִגְלָהּ,
בּוֹאֵי כִלְיָהּ בּוֹאֵי כִלְיָהּ (מסיימים את הסיבוב, עומדים שוב לכיוון מזרח, ואומרים בקידה
ובלחש: בּוֹאֵי כִלְיָהּ שַׁבַּת מְלַכְתָּא):

לְכֵה דוֹרֵי לִקְרֵאת כִּלְיָהּ, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָהּ:

מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבַּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיִי, וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלוֹנוֹ: לְהַגִּיד
בְּבִקְרַח חֲסִדְךָ, וְאַמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת: עַל־יַעֲשׂוֹר וְעַל־נֶבֶל, עַל־י
הַגִּזּוֹן בְּכַנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְנִי יְיָ בְּפַעֲלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה־גִּדְלוֹ
מַעֲשֵׂיךָ יְיָ, מְאֹד עִמָּקוֹ מַחְשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ־בָּעַר לֹא יֵדַע, וְכִסִּיל לֹא־יָבִין
אֶת־זֹאת: בְּפֶרַח רְשָׁעִים | כְּמוֹ עֵשֶׂב, וַיִּצְיָצוּ כָּל־פְּעֵלֵי אֲוֶן, לְהַשְׁמָדֵם
עַד־יָעַד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אִיְכֹיֶךָ יְיָ, כִּי־הִנֵּה אִיְכֹיֶךָ יֵאבְדוּ,
וַתִּפְרְדּוּ כָּל־פְּעֵלֵי אֲוֶן: וַתִּרְם כְּרָאִים קַרְנֵי, בְּלִתֵּי בְשָׁמֵן רַעֲנָן: וַתִּכְטַּ
עֵינֵי בְּשׁוּרֵי, בְּקַמִּים עַל־י מְרָעִים, תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנֵּי: צְדִיק כִּתְמָר וּפְרָח,

בְּאֵרוֹ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יי, בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד
 יִנּוּבוּן בְּשִׁיבָה, דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יִשְׂרָאֵל יי, צוּרוֹ,
 וְלֹא־עוֹלָתָהּ בּוֹ:

יי מְלֶךְ, גְּאוֹת לְבָשׁ, לְבָשׁ יי, עוֹ הַתְּאֹזֵר, אִפ־תִּכּוֹן תִּכְלֵל בְּל־תִּמְוֹט: נְכוּן
 כְּסֻאָהּ מֵאֵז, מַעוֹלָם אֶתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת | יי, נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ
 נְהָרוֹת דְּכִבִּים: מַקְלוֹת | מִיּוֹם רַבִּים, אֲדִירִים, מִשְׁבְּרֵי־יָם, אֲדִיר בְּמָרוֹם יי:
 עֲרִיךְ | נְאֻמְנוּ מְאֹד, לְבֵיתְךָ נְאֻוָה (נ"א: נְאֻוָה)־קֹדֶשׁ, יי, לְאֶרֶץ יָמִים:

קדיש יתום

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אֲמֵן: בְּעֻלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,
 וְיִצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. אֲמֵן: בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, בְּעֻגְלָא וּבּוֹמֵן קָרִיב, וְאִמְרוּ אֲמֵן: יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי
 עָלְמֵיָא: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל
 שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֲמֵן: לְעָלְמָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא,
 דְּאִמְרִין בְּעֻלְמָא, וְאִמְרוּ אֲמֵן: אֲמֵן: יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אֲמֵן: עֲשֵׂה הַשְּׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אֲמֵן:

קטע זח - מקורו בספר הזוהר, והוא הסיים של 'קבלת שבת':

בְּגוֹנָא דְּאֲנוּן מְתִיחֵדִין לְעָלְמָא בְּאַחַד, אוּף הֲכִי אִיהִי אֲתִיחֵדֵת לְתַתָּא בְּרֹזָא
 דְּאַחַד לְמַהוּי עֲמַהוּן לְעָלְמָא חַד לְקַבֵּל חַד, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחַד,
 לְעָלְמָא לֹא יְתִיב עַל כּוּרְסֵיָא דִּיקְרָה עַד דְּאֲתַעֲבִידֵת אִיהִי בְּרֹזָא דְּאַחַד בְּגוֹנָא
 דִּילִיָּהּ לְמַהוּי אַחַד בְּאַחַד. וְהִיא אוּקִימָנָא רֹזָא דִּי אַחַד וְשְׁמוֹ אַחַד:

רָזָא דְשַׁבַּת אִיהִי שַׁבַּת דְּאַתְאַחַדְתּ בְּרָזָא דְאַחַד לְמִשְׁרֵי עֲלֵהּ רָזָא
 דְאַחַד. צְלוֹתָא דְמַעְלֵי שַׁבְּתָא דְהָא אַתְאַחַדְתּ כּוּרְסֵיָא יְקוּרָא
 קַדִּישָׁא בְּרָזָא דְאַחַד, וְאַתְתַּקְנַת לְמִשְׁרֵי עֲלֵהּ מַלְכָּא קַדִּישָׁא עֲלֵהּ. כּד
 עִיל שַׁבְּתָא אִיהִי אַתְיַחַדְתּ וְאַתְפָּרַשְׁתּ מִסַּטְרָא אַחְרָא. וְכַל־דִּינִין
 מִתְעַבְרִין מִנָּה וְאִיהִי אַשְׁתַּאֲרַת בְּיַחְוָדָא דְנִהִירוּ קַדִּישָׁא וְאַתְעַטְרַת
 בְּכַמְהָ עַטְרִין לְגַבֵּי מַלְכָּא קַדִּישָׁא. וְכַל־שׁוֹלְטַנֵּי רוּגְזִין וּמְאָרֵי דְדִינָא
 בְּלָהוּ עַרְקִין וְאַתְעַבְרוּ מִנָּה. וְלִית שׁוֹלְטָנָא אַחְרָא בְּכַלְהוּ עֲלָמִין וְאַנְפָּהָא
 נְהִירִין בְּנִהִירוּ עֲלֵהּ וְאַתְעַטְרַת לְתַתָּא בְּעַמָּא קַדִּישָׁא. וְכַלְהוּ מִתְעַטְרִין
 בְּנִשְׁמַתִּין חַדְתִּין, כְּדִין שִׁירוּתָא דְצְלוֹתָא לְבִרְכָּא לָהּ בְּחַדְוָה
 בְּנִהִירוּ דְאַנְפִּין:

המתפלל ביחידות, אומר קטע זה:

וְלוֹמַר בְּרַבּוּ אֲתֵיִי הַמְּבַרְךְ, אַת דִּיקָא דַּא שַׁבַּת דְמַעְלֵי שַׁבְּתָא: בְּרוּךְ יְיָ
 הַמְּבַרְךְ דַּא אִפִּיקוּ דְבִרְכָּאָן מִמְּקוּרָא דְחַיִּי וְאַתְרֵי דְנִפְיָק מִנָּה כָּל־
 שְׁקִיּוֹ לְאַשְׁקָאָה לְכַלָּא. וּבְגִין דְאִיהוּ מְקוּרָא בְּרָזָא דְאַתּ קִימָא קְרִינֵן לִיה
 הַמְּבַרְךְ אִיהוּ מְבוּעָא דְבִירָא וּכְיוֹן דְמִטְאַן הַתָּם הָא כְּלָהוּ לְעוֹלָם וְעַד. וְדַא
 אִיהוּ בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרְךְ לְעוֹלָם וְעַד:

וממשיך בתפילת ערבית: 'ברוך אתה... מעריב ערבים'.

תפילת ערבית ליום כיפור

שִׁיר הַמַּעְלוֹת, הִנֵּה | בְּרַבּוּ אֲתֵיִי כָּל־עַבְדֵי יְיָ הַעֲמָדִים בְּבֵיתֵיִי בְּלִילוֹת:
 שְׂאוּ־יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבְרַבּוּ אֲתֵיִי: יְבָרְכֵךְ יְיָ מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְץ:
 יוֹמָם | וְצֹהַר יְיָ | חֲסִדוֹ וּבְלִילָהּ שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים

מִיּוֹ מַעֲוֹנָם בָּעֵת צָרָה: וַיַּעֲזְרֵם יי וַיַּפְלְטֵם וַיַּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיֹּשִׁיעֵם כִּי־חָסוּ
בו:

יי צָבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה (שלוש פעמים): יי צָבָאוֹת, אֲשֶׁר־י
אָדָם בַּמַּחַ בְּךָ (שלוש פעמים): יי הוֹשִׁיעָה, הַמַּלְךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרָאֵנוּ (שלוש פעמים):

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מַעֲרִיב עַרְבִים,
בְּחֻכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים, וּבַתְּבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת־
הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַפּוֹכְבִּים, בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ, כְּרִצּוֹנוֹ. בּוֹרֵא
יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמִבֵּיא
לַיְלָה, וּמִבְּדִיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יי צָבָאוֹת שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
הַמַּעֲרִיב עַרְבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּת, תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
אוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׂכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ,
וְנִשְׁמַח בְּדַבְּרֵי תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֲרֶךְ יָמֵינוּ,
וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאַהֲבַתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

קריאת שמע

'קריאת שמע' היא מהקטעים העיקריים בתפילה. אנו קוראים בה את הציוויים על ידיעת אחדות הבורא ועל אהבתו, על לימוד תורה, הנחת תפילין, קביעת מזוזה וזכירת יציאת מצרים.

'קריאת שמע' מורכבת משלושה קטעים הנאמרים ברצף אחד - עד למילה "אמת". בעת אמירת 'קריאת שמע', ובפרט בשני הפסוקים הראשונים, יש להתרכז ולהבין את הנאמר.

באמירת הפסוק הראשון - "שמע ישראל" - מכסים את העיניים ביד הימנית (ועוצמים אותן). באמירת המילה "אחד" על האדם לחשוב אודות כך שהבורא יחיד בעולמו (=א), מושל בשבעת הרקיעים ובארץ (=ח) ובארבע רוחות השמים (=ד).

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ | אֶחָד:

בתפילות יום-כיפור אומרים פסוק זה בקול רם:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם, עַל־לִבְבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךָ וּדְבַרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרְתָם לְאוֹת עַל־יָדְךָ, וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכִתַּבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל־מְצוֹתַי, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ, בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנִתְתִּי מְטַר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמְלַקֹּשׁ, וְאִסַּפְתִּי דָגְנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנִתְתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתְךָ וְאִכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְהָרָה אִף־יְיָ בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מְטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ, וְאִבַּדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם, וְקִשְׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֶם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְכִתַּבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נָשַׁעַתְּ יְיָ לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם, כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יי אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדַרְתָּם, וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף, פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ, וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יי, וְעָשִׂיתֶם אֹתָם. וְלֹא־תִתְּרוּ אַחֲרָי לְכַבֵּכֶם וְאַחֲרָי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי, וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם, מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

'קריאת שמע' מסתיימת במילים "אני ה' אלוקיכם", ומצרפים אליהן את המילה "אמת" שבראש הפסוקה הבאה ("אני יי אלהיכם: אמת").

אָמֵת, וְאַמוּנָה כָּל־זֹאת, וְקִיָּם עָלֵינוּ, כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ, וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, מִלְּכַנּוּ הַגּוֹאֲלָנוּ מִכַּף כָּל־הָעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ, וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל־אִיְבֵי נַפְשֵׁנוּ הַעֹשֶׂה גְּלוּת עַד־אֵין חֶקֶר, וְנִפְלְאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר: הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בַחַיִּים, וְלֹא־נִתֵּן לְמוֹט רַגְלָנוּ: הַמְדַרְיָכֵנוּ עַל־בְּמוֹת אוֹיְבֵנוּ, וַיִּרֶם קַרְנֵנוּ עַל־כָּל־שׂוֹאֵינוּ. הָאֵל הַעֹשֶׂה־לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה, וְאֵתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי־חַם. הַמַּכֶּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרּוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנוֹ בֵּין גְּזָרֵי יַם־סוּף, וְאֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹאֵיהֶם בְּתֵהוֹמוֹת טַבַּע, וְרָאוּ בְנוֹ גְבוּרָתוֹ, שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמִלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם, מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ בְּלִים:

מִי־ כַמְכָה בְּאֵלֶם יי, מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקַדְשׁ, נוֹרָא תִהְלֵת עֲשֶׂה־פְלָא: מִלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה, זֶה אֵלֵי עָנּוּ וְאָמְרוּ, יי | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד: וְנֹאמֶר, כִּי־פָדָה יי אֶת־יַעֲקֹב, וַיִּגְאֹל מִיַּד חֶזֶק מִמֶּנּוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

הַשְּׂבִיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכַנּוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֶךָ, מִכֶּאֱן עוֹמְדִים וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ

**סְכַת שְׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַפּוֹרֵשׁ סְכַת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְעַל יְרוּשָׁלָּיִם:**

מנהג העולם לומר קודם 'חצי קדיש' בחול "ברוך ה' לעולם אמן ואמן" ובשבת "ושמרו" (וביום טוב, בראש השנה וביום הכיפורים פסוקים אחרים מעניין קדושת היום). אבל יש הנוהגים שלא לומר בחול "ברוך ה' לעולם אמן ואמן" מפני חשש שאמירה זו יוצרת הפסק בלתי רצוי בין הברכות שבסוף 'קריאת שמע' לתפילת ה'עמידה', ועל פי מנהג זה, גם בשבת (וביום טוב, בראש השנה וביום הכיפורים) אין להפסיק בפסוקים:

בשבת:

**וּשְׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדַרְתָּם, בְּרִית
עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת הַיּוֹם הַזֶּה, כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים
עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת, וַיִּנְפֹשׁ:
כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם, לַמָּהָר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם, לִפְנֵי
ה' תִּמְהָרוּ:**

תפילת העמידה

'תפילת העמידה' היא החלק העיקרי שבתפילה. יש לעמוד במקום אחד, ולהתרכז במילות התפילה. התפילה נאמרת בלחש, ורק על המתפלל לשמוע את המילים היוצאות מפיו. יש לצעוד שלושה צעדים לאחור, ומיד לשוב בשלושה צעדים לפניו, ולהצמיד את הרגליים זו לזו.

אֲדַבֵּר, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

באמירת המילים "ברוך אתה ה'" כורעים ומשתחוים: במילה "ברוך" מכופפים את הברכיים; במילה "אתה" משתחוים בכפיה; באמירת "אדני" מזדקפים וחוזרים לעמידה רגילה.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַנּוֹבֵר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים,
קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:**

זָכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלֶכֶךְ חַפְּזֵי בַחַיִּים, וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנֶּה אֱלֹהִים חַיִּים:

באמירת המילים "ברוך אתה ה'" כורעים ומשתחוים, לפי ההנחיות.

מְלֶכֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְגֹן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מוֹרִיד הַטַּל:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא
חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי־כְמוֹד בְּעַל
גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֶכֶךְ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה:

מִי־כְמוֹד אַב הַרְחֵמֶן זוֹכֵר יְצוּרֵיוֹ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וּקְדוּשֵׁים בְּכָל־יּוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה:
לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל, כִּי הוּא, לְבָדוֹ, מְרוֹם וְקְדוֹשׁ:

וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל מְכוּנָה וְהִיבָלְדָה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחַדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ, וְאִימַתְךָ עַל כָּל מַה־שֶּׁבְרָאתָ,
וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כְּלָם
אֲגִידָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלוֹם. שִׁדְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ,
עַז בִּידְךָ וּגְבוּרָה בְּיַמֶּיךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה־שֶּׁבְרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ, תְּהַלֵּל לִירְאֵיךָ, וְתִקְנֶה טוֹבָה לְדוֹרְשֵׁיךָ, וּפְתַחֲוֹן
פֶּה לְמִיחַלִּים לָךְ, שְׁמַחָה לְאַרְצְךָ, וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ, וְצַמִּיחַת קֶרֶן לְדוֹד
עַבְדְּךָ, וְעַרִיכַת נֵר לְבֵן־יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֶךָ, בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ:

וּבִבְּנֵי צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ, וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּ. וַחֲסִידִים בְּרָנָה יִגְלוּ. וְעוֹלָתָה
תִּקְפֹּץ-פִּיהָ. וְהִרְשָׁעָה כָּלָה בְּעֵשֶׂן תִּכְלָה. כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלַּת זְרוֹן
מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ לְבַדְּךָ, עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
וּבִירוּשָׁלַם עִיר קֹדְשְׁךָ. כַּפְתּוּב בְּדַבְּרֵי קֹדְשְׁךָ, יִמְלֹךְ יי | לְעוֹלָם,
אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֹךְ, וְאִין אֱלוֹהַּ מִפְּלַעְדֵיךָ, כַּפְתּוּב, וַיִּגְבַּהּ יי צְבָאוֹת
בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:
אַתָּה כְּחֻרְתָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל-
הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבְנוֹ לְעַבְדֹתֶיךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וְתִתֵּן-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-יוֹם (בשבת מוסיפים: הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת-יוֹם) הַכַּפָּרִים
הַזֶּה, אֶת-יוֹם סְלִיחַת הָעֵן הַזֶּה, אֶת-יוֹם מִקְרַא-קֹדֶשׁ הַזֶּה, (בשבת
מוסיפים: לְקֹדֶשׁהּ וְלִמְנוּחָהּ) לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה, וְלִמְחֹל-בוֹ אֶת-כָּל-
עוֹנוֹתֵינוּ (בשבת מוסיפים: בְּאַהֲבָה) מִקְרַא-קֹדֶשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיְבֹא, וַיִּגִיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה, וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד
וַיִּזְכֹּר, זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹנֵנוּ, וְזָכוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכוֹן מְשִׁיחַ בְּנוֹדְדֹךָ
עַבְדְּךָ, וְזָכוֹן יְרוּשָׁלַם עִיר קֹדְשְׁךָ, וְזָכוֹן כָּל-עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ,
לְפִלִיטָה לְטוֹבָה, לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים וְלַחֲמִים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם, בְּיוֹם (בשבת
מוסיפים: הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְבוֹיוֹם) הַכַּפָּרִים הַזֶּה, בְּיוֹם סְלִיחַת הָעֵן הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרַא-
קֹדֶשׁ הַזֶּה, זָכַרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
טוֹבִים: וּבְדַבְּרֵי יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּם וְחֻנְנוֹ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי
עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מְלֹךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מָחַל | לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (בשבת מוסיפים: הַשְּׁבֵת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכַּפָּרִים הַזֶּה, בְּיוֹם סְלִיחת הָעוֹן הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא־קֹדֶשׁ הַזֶּה. מָחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, כְּאָמֹר, אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מָחָה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי, וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר; וְנֹאמֶר, מִחִיתִי כַעֲב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטָּאתֶיךָ, שׁוּבָה אֵלַי כִּי גִאלְתֶּיךָ; וְנֹאמֶר, כִּי־בְיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם, לְמַהֲרָ אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם, לִפְנֵי יְיָ תַמְהָרוּ: (בשבת מוסיפים: אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רַצְוָה נָא בְּמִנוּחַתְנוּ.) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתַן חֲלֻקְנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שְׂבַעְנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׂמְחָה נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ, (בשבת מוסיפים: וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שֶׁבֶת קֹדֶשְׁךָ, וְנִיחָחוּ בְּךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ.) וְמַהֲרָ לִבְנוֹ לְעִבְדֶּיךָ בְּאַמֶּת. כִּי אַתָּה סֶלְחֵן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָוִן בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר, וּמַפְלְעֶדֶיךָ אִין לָנוּ מְלָךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְלָךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח לְעוֹנוֹתֵינוּ, וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה, מְלָךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ, מִקְדָּשׁ (בשבת מוסיפים: הַשְּׁבֵת) וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכַּפָּרִים:

רַצְוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלַתְּפִלָּתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדַרְבִּיר בֵּיתֶךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקַּבֵּל בְּרַצוֹן, וְתַהֲי לְרַצוֹן תַּמִּיר עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

באמירת "מודים" - משתחוים (בלא כיפוף הברכיים) ומזדקפים באמירת שם ה'.

מִזְרִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוֹר חַיִּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וְדוֹר נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַפְשֵׁי שְׂבָכְל־יוֹם עַמְּנוּ וְעַל נַפְּאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכְל־עֵת, עֵרֵב וּבָקֵר וְצַהֲרִים. הַטּוֹב, כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהִמְרַחֵם, כִּי לֹא־תִמּוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם קִיְּנוּ לָךְ:

ועל-בָּלֵם יתְבַרְךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל-בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל- חַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וְיִהְלְלוּ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ

וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה, הָאֵל הַטּוֹב. באמירת המילים "ברוך" ו"אתה" כורעים ומשתחוים, לפי

ההנחיות. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת:

שֵׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל

עַמְּךָ, בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי

אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב

בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:

וּבְסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה, יִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת, נִזְכָּר

וּנִפְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל-עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבַרְךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

יְהִיו לְרִצּוֹן | אֲמַרְי־פִי וְהִגִּיזֵן לִפִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

מסיימים את תפילת ה'עמידה' באמירת 'וידוי':

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתָנוּ, וְאַל-תִּתֵּעַלֵם מִתְּחִנָּתָנוּ, שְׂאִין אָנוּ

עַזֵּי פָנִים וְקִשְׁי עֵרֶף, לוֹמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צַדִּיקִים

אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאוּ:

בקטע זה אנו מבקשים סליחה ומחילה על חטאינו ועוונותינו, יש להתכופף בהכנעה, ובאמירת כל אחת מהמילים להכות על הלב (הכאה קלה באגרוף קמוץ של יד ימין על צדו השמאלי של החזה):

אֲשַׁמְנוּ. בְּגָדָנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דְּפִי: הֶעֵינּוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדָנוּ. חִמְסָנוּ.

חִטָּנוּ שְׁקָר: יַעֲצָנוּ רָע. בְּזָבְנוּ. לָצָנוּ. מָרְדָנוּ. נֶאֱצָנוּ. סָרְדָנוּ.

עֵינֵינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרָרְנוּ. קִשְׁיֵנוּ עָרַף: רָשָׁעֵנוּ. שָׁחַתְנוּ. תַּעֲבֹנוּ. תַּעֲיִנוּ.

תַּעֲתַעֲנוּ: מזדקפים

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא־שָׁוִה לָנוּ: וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל־הַבָּא
עֲלֵינוּ, כִּי־אַמַּת עֲשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הַרְשָׁעֵנוּ:
מֵה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמֵה־נִּסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָל־הַנְּסֻתוֹת
וְהַנְּגָלוֹת אֵתָהּ יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רֵזִי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְּרֵי כָל־חַי: אֵתָהּ הִפֵּשׁ כָּל־חַדְרֵי בְטָן וּבִחַן
כְּלוֹת וְלֵב. אִין דְּבַר נְעֵלָם מִפֶּה, וְאִין נִסְתָּר מִנְּגִד עֵינֶיךָ: וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּרַחֵם עֲלֵינוּ וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ,
וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

שוב מתכופפים בהכנעה, ובאמירת המילה "שחטאנו" מכים על הלב (הכאה קלה באגרוף קמוץ של יד ימין על צדו השמאלי של החזה).

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּאֲזַם וּבְרָצוֹן:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּאֲמוּץ הַלֵּב:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּכָל־יְדַעַת:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּגִלּוּי עֲרִיזוֹת:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּגִלּוּי וּבִסְתָּר:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּדַעַת וּבְמַרְמָה:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּדַבּוּר פֶּה:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּהוֹנָאת רֵעַ:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּהִרְהוּר הַלֵּב:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּנִעְיַת זְנוּת:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּוָדוּי פֶּה:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:

על חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּחֻק־יָד:
 וְעַל חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּחֻלּוֹל הַשֵּׁם:
 על חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּטַמְאֵת שְׂפָתַיִם:
 וְעַל חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּטַפְּשׁוֹת פֶּה:
 על חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּיִצְרַר הָרֵעַ:
 וְעַל חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּיֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

באמירת המילים 'סלח.. מחל.. כפר' מכים על הלב.

וְעַל בָּלֶם אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, סְלַח-לָנוּ, מְחַל-לָנוּ, כַּפֵּר לָנוּ:

על חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּכַחַשׁ וּבְכֹב:
 וְעַל חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּכַפְת־שֹׁחַד:
 על חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּלִצּוֹן:
 וְעַל חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּלִשׁוֹן הָרֵעַ:
 על חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּמִשָּׂא וּבַמְתָּן:
 וְעַל חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּמַאֲכָל וּבַמִּשְׁתֶּה:
 על חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּנִשְׁבָּךְ וּבַמְרִבִּית:
 וְעַל חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּנִטְיַת גְּרוֹן:
 על חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּשִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ:
 וְעַל חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּסִקּוֹר עֵינַיִם:
 על חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּעֵינַיִם רְמוֹת:
 וְעַל חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּעֲזוֹת מִצַּח:

באמירת המילים 'סלח.. מחל.. כפר' מכים על הלב.

וְעַל בָּלֶם אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, סְלַח-לָנוּ, מְחַל-לָנוּ, כַּפֵּר לָנוּ:

על חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּפָרִיקַת-עַל:
 וְעַל חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּפִלְלוֹת:
 על חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּצַדִּיקַת-רָע:
 וְעַל חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּצַרְרוֹת עֵינַיִם:
 על חטא שחטאנו לַפְּנֵיךָ, בְּקָלוֹת רֹאשׁ:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּקִשּׁוֹת עֲרַף:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּרִיצַת רִגְלִים לְהַרְע:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּרַכִּילוֹת:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּשִׁבוּעַת שְׂוֹא:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּשִׁנְאַת חֲנָם:
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּתִשּׁוּמַת־יָד:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ, בְּתִמְהוֹן לִכְב:

באמירת המילים 'סלח.. מחל.. כפר' מכים על הלב.

וְעַל כָּלֶם אֵלֹוֶה סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כִּפֵּר לָנוּ:

בכל פעם בעת אמירת המילה "חייבים" מכים על הלב.

וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנוּ חֲיָבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנוּ חֲיָבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת:
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנוּ חֲיָבִים עֲלֵיהֶם קָרְבֵן עוֹלָה וְיִזְרֵד:
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנוּ חֲיָבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם וְדָאִי וְתִלּוּי:
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנוּ חֲיָבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוֹת:
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנוּ חֲיָבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים:
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנוּ חֲיָבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּיְדֵי שָׁמַיִם:
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנוּ חֲיָבִים עֲלֵיהֶם כְּרַת וְעִרְיָי:
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנוּ חֲיָבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין סְקִילָה, שְׂרִפָּה,
 הַרְג, וְחֲנֻק:

עַל מַצּוֹת עֲשֵׂה וְעַל מַצּוֹת לֹא תַעֲשֵׂה, בֵּין שֵׁשׁ בְּהֵן קוּם עֲשֵׂה וּבֵין שְׁאִין בְּהֵן קוּם
 עֲשֵׂה. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ וְאֶת־שְׂאִינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ, כְּכַר אֲמַרְנִים
 לְפָנֶיךָ וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־שְׂאִינָם גְּלוּיִם לָנוּ, לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים, כְּדָבָר
 שְׁנֵאָמַר, הַנִּסְתַּרְתָּ לִּי אֱלֹהֵינוּ, וְהַנְּגַלְתָּ לָנוּ וּלְכַנְיָנוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
 דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סְלַחְתָּ לְיִשְׂרָאֵל, וּמַחֲלָן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר,
 וּמִכַּל־עַדִּידָא אִין לָנוּ מְלַךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח: מוֹדַקפִּים

אֱלֹהֵי, עַד שְׁלֹא נִזְצַרְתִּי אִינִי כְדָאוּ, וְעַכְשָׁיו שֶׁנִּזְצַרְתִּי כְּאֵלוֹ לֹא נִזְצַרְתִּי. עֲפָר אֲנִי
בְּחַיִּי, קָל וְחֶמֶר בְּמִיתַתִּי. הָרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מְלֵא בֹשֶׁת וּבְלִמָּה. יְהִי
רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁלֹא אֲחַטָּא עוֹד, וּמֵה־שִׁחַטָּאתַי לְפָנֶיךָ מִחוּק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲבָל לֹא עַל־יְדֵי יְסוּרִים וְחֲלִים רָעִים:

אֱלֹהֵי, נָצוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפַתִּי מִדְּבַר מַרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תְדוּם, וְנַפְשִׁי
כְּעֶפֶר לְכֹל תַּהֲיֶה: פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכֹל־
הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה הֲפֵר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם: יְהִיו כְּמִץ לְפָנֵי־רוּחַ
וּמְלֵאךָ יְיָ הַדּוּחָה: לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ, הַוְשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ,
עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְּךָ: יְהִיו לְרְצוֹן | אֲמַר־יִפִּי
וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְנֹאֲלִי:

לפני אמירת - "עושה השלום" - יש לפסוע שלושה צעדים לאחור. תוך כדי אמירת
מילות הפסוק נהוג לקוד קידה לצד שמאל, לצד ימין ולפנים, לאות פרדה.

עֲשֵׂה הַשְּׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְאֲמְרוּ אָמֵן:
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיַבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ,
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

אם יום הכיפורים חל בשבת, מקדימים ואומרים כאן "ויכולו השמים". החזן פותח
בתפילה זו בקול רם, והקהל מצטרף אליו. המתפלל ביחידות אומר "ויכולו", מדלג על
הברכה וממשיך "מגן אבות" עד "זכר למעשה בראשית".

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֵאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלֵאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלֵאכְתּוֹ
אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים, לַעֲשׂוֹת:

(כל המתפללים אומרים (או שרים) יחד עד "זכר למעשה בראשית").

החזן ממשיך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, קִנְיָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

קהל וחזן:

מִזֵּן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ, מְחַיֶּה מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ, הַפְּלִיךְ הַקְּדוֹשׁ שְׁאִין כְּמוֹהוּ. הַמְנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קְדוֹשׁוֹ, כִּי בָּם רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נִעְבֹּד בִּירְאָה וּפְחָד, וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל־יוֹם תְּמִיד מֵעַיִן הַפְּרָכּוֹת, אֵל־הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבַּת וּמְבַרְךְ שְׁבִיעֵי, וּמְנִיחַ בַּקְּדוּשָׁה, לְעַם מְדֻשְׁגֵי עֲנִי, זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

חזן:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בְּמִנוּחֵתֵנוּ, קְדֻשָּׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמַּח נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהַר לִבָּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וְהַנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבַּת קְדוֹשֶׁךָ, וְיִנּוּחוּ־בָּהּ כָּל־יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבַּת:

תפילת "אבינו מלכנו"

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ חֲטָאנוּ (מכים על הלב) לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֵלָא אַתָּה:

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ עָשָׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ חֲדָשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ בְּטָל מֵעֲלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת:

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ בְּטָל מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ הִפָּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ כָּלָה כָּל־צָר וּמַסָּטִין מֵעֲלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סָתוּם פְּיֹת מִסְטִינָנוּ וּמְקַטְרִינָנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כֹּלֵה דָבָר וְחָרֵב וְרָעֵב וּשְׂבִי וּמְשַׁחֵת מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מֵנֶעַ מִגְּפָה מִנֶּחֱלֶתֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סֶלַח וּמְחֹל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִגְּדַר עֵינֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מְחַוֵּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים כָּל־שֹׁמְרֵי חֻבוֹתֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמֶּךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קִרְע רֹעַ גָּזַר דִּינָנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ וְכַרְנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכֹל־כְּלָה:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּיֹת:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַצְמַח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקֶרֶב:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הֲרֵם קָרְן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הֲרֵם קָרְן מְשִׁיחֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מֵלֵא יְדִינוּ מִבְּרַחוֹתֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מֵלֵא אֶסְמִינוּ שְׁבַע:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁמַע קוֹלָנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכוּר כִּי־עָפַר אָנְחָנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נָא אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ תְּהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשְׁךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יַחֲדָדְךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמִּים עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו נְקוּם נְקוּם דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדִים:

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שְׁנַקְרָא עֲלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו חַנּוּן וְעַנּוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

פרק כ"ד בתהלים פותח בהכרזתו של דוד המלך: "לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה". באמירת מזמור זה, יש להתרכז ולהתבונן היטב במשמעות המילים. אמירת המזמור בכונה הראויה היא סגולה מיוחדת לפרנסה.

א לְדָרוֹךְ מִזְמוֹר, לַיְי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תִּבְל וַיִּשְׁבֵי בָהּ: ב כִּי־הוּא עַל־

יָמִים יְסֻדָּהּ, וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנָהּ: ג מִי־יַעֲלֶה בְּהַרְיָי, וּמִי־

יָקוּם בְּמִקְוֵם קָדְשׁוֹ: ד נְקִי כַפַּיִם וּבֶרֶךְ לֵבָב, אֲשֶׁר | לֹא־נִשְׂא לְשֹׂא נַפְשִׁי,

וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: ה יֵשֵׂא בְרַכָּה מֵאֵת יְי, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: ו זֶה

דוֹר דְּרָשָׁיו, מִבְּקִשֵׁי פְנִיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: ז שָׂאוּ שְׁעָרִים | רְאִשֵׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ

פִּתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹאוּ מַלְאָךְ הַכְּבוֹד: ח מִי זֶה מַלְאָךְ הַכְּבוֹד, יְי עֲזִו וְגִבּוֹר, יְי

גִּבּוֹר מִלְחָמָה: ט שָׂאוּ שְׁעָרִים | רְאִשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹאוּ מַלְאָךְ

הַכְּבוֹד: י מִי הוּא זֶה מַלְאָךְ הַכְּבוֹד, יְי צְבָאוֹת הוּא מַלְאָךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

תפילת "עלינו לשבח" נאמרת בעמידה.

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׂלֵא עֲשֵׂנוּ

כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שְׁמָנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׂלֵא שֵׁם חֲלַקְנוּ

כָּהֶם וְגוֹרְלָנוּ כְּכָל־הַמוֹנִם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְלָרִיק: וְאַנְחָנוּ

בוֹרְעִים - נוֹהֲגִים לַכְרוּעַ וּמִשְׁתַּחֲוִים - נוֹהֲגִים לַהֲשַׁתְּחוּת וּמוֹדִים לְפָנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי
 הַמַּלְאָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב
 יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵןת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד,
 אֵמֶת מִלְּפָנָיו, אָפֶס זוֹלָתוֹ, כְּפָתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיִדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל-
 לְבָבְךָ, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת, אִין עוֹד:

וְעַל- כֵּן נִקְוֶה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר
 גְּלוּלִים מִן-הָאָרֶץ וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יַכְרִתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
 שִׁדְי; וְכַל-בְּנֵי-בֶשֶׁר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְגִּיז אֱלֹהֵי כָל-רִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִכִּירוּ
 וְיִדְעוּ כָּל-יֹשְׁבֵי תְּבֵל, כִּי-לָךְ תִּכְרַע כָּל-בְּרֵךְ, תִּשְׁבַּע כָּל-לִשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וְיִפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְגַּד וְיִקְבְּלוּ כָּלֶם עֲלֵיהֶם אֶת-
 עוֹל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ
 הִיא, וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, כְּפָתוּב בְּתוֹרָתְךָ, יי | וּמֶלֶךְ לְעֵלָם
 וָעֶד: וְנֹאמַר, וְהִיָּה יי לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד
 וּשְׁמוֹ אֶחָד:

מסיימים את התפילה באמירת פסוקים אלו:

אֶל-תִּירָא מִפְּחַד פִּתְאֹם, וּמִשֹּׁאֵת רִשְׁעִים כִּי תִבֵּא: עֲצוּ עֲצֵה וְתַפֵּר,
 דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם, כִּי עֲמָנוּ אֵל: וְעַד-זִקְנָה אָנִי הוּא,
 וְעַד-שִׁיבָה אָנִי אֶסְבֵּל, אָנִי עֲשִׂיתִי וְאָנִי אֲשֵׂא וְאָנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֹט: אֵךְ
 צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׁרִים אֶת-פְּנֵיךָ:

הזכרת נשמות – 'יזכור'

מנהג להזכיר את נשמות הנפטרים בסיום החגים וביום הכיפורים. מתחייבים לתרום כסף לצדקה, ומבקשים מבורא העולם שבזכות המצווה תתעלה הנשמה בגן עדן. תפילה זו יאמר מי שהתייתם מאב או מאם, ה' ישמור. נוהגים לעמוד בעת אמירת 'יזכור'.

נוסח התפילה לזכר נשמת אם:

נוסח התפילה לזכר נשמת אב:

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נְשַׁמַּת אִמִּי מוֹרְתִי
 (פלוגית בת פלוגית) שְׁהִלְכָה
 לְעוֹלָמָהּ, בְּעִבּוֹר שְׁפָלִי גֵדֵר אֶתֶן
 צְדָקָה בְּעֵדָה. בְּשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶה נִפְשָׁה
 צְרוּרָה | בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נְשַׁמַּת
 אֲבִרְהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, שְׂרָה רַבֵּקָה
 רַחֵל וְלֵאָה, וְעִם שְׂאֵר צְדִיקִים
 וְצַדִּיקוֹת שְׁבַגְנֵי עֵדֶן, וְנֹאמֵר אָמֵן:

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נְשַׁמַּת אָבִּי מוֹרִי (פלוגי
 בן פלוגית) שְׁהִלְכֵךְ לְעוֹלָמוֹ,
 בְּעִבּוֹר שְׁפָלִי גֵדֵר אֶתֶן צְדָקָה בְּעֵדֶן.
 בְּשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶה נִפְשׁוֹ צְרוּרָה | בְּצָרוֹר
 הַחַיִּים עִם נְשַׁמַּת אֲבִרְהִם יִצְחָק
 וְיַעֲקֹב, שְׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה, וְעִם
 שְׂאֵר צְדִיקִים וְצַדִּיקוֹת שְׁבַגְנֵי עֵדֶן,
 וְנֹאמֵר אָמֵן:

ומצטרפים לתפילת "אב הרחמים" - תפילה שתוקנה לזכר הקהילות שחרבו והיהודים שנהרגו על קידוש השם במסעי הצלב.

אֲבִי הַרְחָמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים, בְּרַחֲמֵי הַעֲצוּמִים, הוּא יִפְקֹד בְּרַחֲמִים, הַחֲסִידִים וְהַיֹּשְׁרִים
 וְהַתְּמִימִים, קְהִלּוֹת הַקִּדְשׁ שְׁמִמְסוּ נַפְשָׁם עַל־קִדְשַׁת הַשֵּׁם, הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם,
 וּבְמִזְמוֹתֵם לֹא נִפְרְדוּ: מִנְּשָׁרָיִם קָלוֹ, וּמֵאֲרִזּוֹת גְּבֹרִי, לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם וְחַפֵּץ צוּרֵם. יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ
 לְטוֹבָה, עִם שְׂאֵר צְדִיקֵי עוֹלָם, וְיִנְקֹם נַקְמַת דָּם עֲבָדָיו הַשְּׂפוּדִים. כְּפִתּוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ
 הָאֱלֹהִים, תְּרַנְּנוּ גוֹיִם עַמּוֹ, כִּי דָם־עֲבָדָיו יִקּוֹם, וְנִקְּם יָשִׁיב לְצִרֵּי, וְכִפֵּר אֲדָמָתוֹ עַמּוֹ: וְעַל־יְדֵי
 עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר, וְנִקְּמִי דָמָם לֹא־נִקְּמִי, וְיִ שְׁכֹן בְּצִיּוֹן: וּבְכַתְּבֵי הַקִּדְשׁ נֹאמֵר, לְמַה |
 יִאֲמְרוּ הַגּוֹיִם אִיהָ אֱלֹהֵיהֶם, וְיִדַּע בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נַקְמַת דָּם־עֲבָדֶיךָ הַשְּׂפוּדִים: וְאוֹמֵר, כִּי־דָרַשׁ דָּמִים
 אוֹתָם וְכָר, לֹא־שָׁכַח צַעֲקַת עַנְוִים: וְאוֹמֵר, יְדִין בְּגוֹיִם מְלֶא אֲנוּיֹת מַחֵץ רֹאשׁ עַל־אֲרֶץ רַבָּה. מִגִּזְלֵ
 בְּדָרְךָ יִשְׁתָּה, עַל־כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

תפילת 'נעילה'

תפילת 'נעילה' נאמרת בדבקות ובנעימה ייחודית.

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁר יְהִי הָעַם שְׂכֵכָה לּוֹ, אֲשֶׁר יְהִי הָעַם
 שְׂנֵי אֱלֹהֵיוֹ: תְּהַלֵּלְךָ לְדוֹד, אֲרוּמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמַּלְאָךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל-יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאַהֲלִילָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהַלְלֵל
 מְאֹד, וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ, וּגְבוּרַתֶיךָ יַגִּידוּ: הַדָּר
 כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ, אֲשִׁיחָה: וְעֲזוֹז נוֹרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלֹתֶיךָ
 אֲסַפְּרֶנָּה: זָכַר רַב-טוֹבָךָ יִבְיְעוּ, וְצִדְקֹתֶיךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרְךָ אַפָּיִם
 וְגִדְל־חֶסֶד: טוֹב-יְיָ לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל-מַעֲשֶׂיךָ,
 וְחִסְדֶיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרַתֶךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ | לְבַנֵּי
 הָאָדָם גְּבוּרַתֶיךָ, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ, מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים,
 וּמַמְשַׁלְתֶךָ בְּכָל-דָּוָר וְדָר: סוּמְךָ יְיָ לְכָל-הַנְּפִלִים, וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים:
 עֵינֵי-כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה גּוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעַתּוֹ: שְׁוֹתֵחַ אֶת-יָדְךָ,
 וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן: צִדִּיק יְיָ בְּכָל-דַּרְכָּיו, וְחֹסֵיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ
 לְכָל-קָרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רִצּוֹן-יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת-שׁוֹעֲתָם
 יִשְׁמַע וְיִוְשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת-כָּל-אֱהָבָיו, וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּל
 יְיָ יִדְבַר-פִּי, וּיְבָרֶךְ כָּל-בֶּשֶׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ | נְבָרֶךְ יְיָ, מֵעַתָּה
 וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פִשַׁע בְּיַעֲקֹב, נָאִם יְיָ: וְאַנִּי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יְיָ,
 רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדַבְרֵי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא-יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרְעֶךָ

ומפי זרע זרעה, אמר יי מעתה ועד־עולם: ואתה קדוש, יושב תהלות
 ישראל: וקרא זה אלוה ואמר, קדוש | קדוש, קדוש יי צבאות, מלא כל־
 הארץ כבודו: ומקבלין דין מן־דין, ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה בית
 שכינתה, קדיש על ארעא עובד גבורתה, קדיש לעלם ולעלמי עלמיא, יי
 צבאות, מליא כל־ארעא זיו יקרה: ותשאני רוח, ואשמע אחרי קול רעש
 גדול, ברוך כבוד־יי ממקומו: ונטלתני רוחא ושמעית בתרי קל זיע סגיא
 דמשבחין ואמרין ברוך יקרא דיי מאתר בית שכינתה: יי | ימלך לעלם ועד:
 יי מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמיא: יי אלהי אברהם יצחק וישראל
 אבתינו, שמרה־זאת לעולם, ליצר מחשבות לבב עמך, והכן לבכם אליך:
 והוא רחום | וכפר עון ולא־ישחית, והרבה להשיב אפן, ולא־יעיר כל־
 חמתו: כי־אתה אדני טוב וסלח ורב־חסד לכל־קראיך: צדקתך צדק
 לעולם, ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב, חסד לאברהם, אשר־נשבעת
 לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני, יום | יום יעמס־לנו, האל ישועתנו סלה: יי
 צבאות עמנו, משגב־לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות, אשרי אדם בטח בך:
 יי הושיעה, המלך יעגנו ביום־קראנו: ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו,
 והבדילנו מן התועים, ונתן לנו תורת אמת, וחי עולם נטע בתוכנו, הוא
 יפתח לבנו בתורתו, וישם בלבנו אהבתו ויראתו, ולעשות רצונו ולעבדו
 בלבב שלם, למען לא ניגע לריק, ולא נלד לבהלה: ובכן יהי רצון מלפניך, יי
 אלהינו ואלהי אבותינו, שנסמור חקיך בעולם הזה, ונזכה ונחיה ונראה,
 ונירש טובה וברכה, לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא: למען | וימרה
 כבוד ולא ידם, יי אלהי לעולם אורך: ברוך הגבר אשר יבטח ביי, והיה יי
 מבטחו: בטחו ביי עדי־עד, כי ביה יי צור עולמים: ויבטחו בך יודעי שמך,
 כי לא־עזבת דרשיך יי: יי חפץ למען צדקו, יגדיל תורה ויאדיר:

תפילת העמידה

'תפילת העמידה' היא החלק העיקרי שבתפילה. יש לעמוד במקום אחד, ולהתרכז במילות התפילה. התפילה נאמרת בלחש, ורק על המתפלל לשמוע את המילים היוצאות מפיו. יש לצעוד שלושה צעדים לאחור, ומיד לשוב בשלושה צעדים לפניו, ולהצמיד את הרגליים זו לזו.

אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

באמירת המילים "ברוך אתה ה'" כורעים ומשתחוים: במילה "ברוך" מכופפים את הברכיים; במילה "אתה" משתחוים בכפיה; באמירת "אדני" מזדקפים וחוזרים לעמידה רגילה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֶּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה: זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלֶכֶךְ חַפְצֵן בְּחַיִּים, וְחַתְּמָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

באמירת המילים "ברוך אתה ה'" כורעים ומשתחוים, לפי ההנחיות.

מְלֶכֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מוֹרִיד הַטַּל:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל עַד עַד. מִי־כְמוֹד בְּעַל גְּבוּרָת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֶכֶךְ מְקִיט וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

מִי־כְמוֹד אֵב תְּרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנִצְמָן אַתָּה לְהַחְיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וּקְדוּשֵׁים בְּכָל־יּוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה: לְדוֹר וָדוֹר תְּמַלִּיכוּ לְאֵל, כִּי הוּא, לְבָדוֹ, מְרוֹם וּקְדוֹשׁ:

וּבְכֵן יתקדש שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ על יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ,
וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, וְעַל
מְכוּנָה וְהִכָּלְךָ:

וּבְכֵן תֵּן פַּחַדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ, וְאִימַתְךָ עַל כָּל מַה־שֶּׁבְרָאתָ,
וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כְּלָם
אֲגִידָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִּי שְׁלָם. שִׁדְעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵמִין לְפָנֶיךָ,
עַז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינְךָ. וְשִׁמְךָ גִּזְרָא עַל כָּל מַה־שֶּׁבְרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ, תְּהִלָּה לִירְאֵיךָ, וְתִקְנָה טוֹבָה לְדוֹרְשֵׁיךָ, וּפְתִחוֹן־
פֶּה לַמְּיַחֲלִים לָךְ, שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ, וְשִׁשׂוֹן לְעִירְךָ, וְצַמִּיחַת קֶרֶן לְדָוִד
עַבְדְּךָ, וְעֵרִיכַת נֵר לְבֵן־יִשְׂי מְשִׁיחֲךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ, וְיִשְׂרָיִם יַעֲלוּ. וְחַסִּידִים בְּרַגְוָה יִגְלוּ. וְעוֹלָתָה
תִּקְפָץ־פִּיָּה. וְהַרְשָׁעָה כָּלָה בְּעֵשֶׂן תִּכְלָה. כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלַּת זְדוֹן
מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ לְבָדְךָ, עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
וּבִירוּשָׁלַם עִיר קִדְשֶׁךָ. כְּפִתּוּב בְּדַבְּרֵי קִדְשֶׁךָ, יִמְלֹךְ יי | לְעוֹלָם,
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְגִזְרָא שְׁמֶךָ, וְאִין אֱלוֹהַ מִפְּלַעְדֶּיךָ, כְּפִתּוּב, וַיִּגְבַּה יי צְבָאוֹת
בְּמִשְׁפָּט, וְהֵאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בְּצַדִּיקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אֶהְבַּת אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־
הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדָתְךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וּתְתַנֶּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (בשבת מוסיפים: הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפָּרִים
הַזֶּה, אֶת־יוֹם סְלִיחת הַעֲוֹן הַזֶּה, אֶת־יוֹם מְקַרְא־קֹדֶשׁ הַזֶּה, (בשבת
מוסיפים: לְקִדְשָׁה וְלִמְנוּחָה) לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה, וְלִמְחַלְכוֹ אֶת־
כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (בשבת מוסיפים: בְּאַהֲבָה) מְקַרְא־קֹדֶשׁ זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה, וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד
וְיִזְכָּר, זְכוּרָנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בְּנוֹ־דָוִד
עַבְדְּךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם עִיר קֹדְשְׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ,
לְפָלִיטָה לְטוֹבָה, לְחַן וְלִחְסֵד וְלִרְחֻמִּים וְלִחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם, בְּיוֹם (בשבת
מוסיפים: הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפָּרִים הַזֶּה, בְּיוֹם סְלִיחת הַעֲוֹן הַזֶּה, בְּיוֹם מְקַרְא־
קֹדֶשׁ הַזֶּה, זְכוּרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדוֹנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
לְחַיִּים טוֹבִים: וּבְדַבָּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֲם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי
אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מְלֹךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחַל | לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (בשבת מוסיפים: הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם)
הַכִּפָּרִים הַזֶּה, בְּיוֹם סְלִיחת הַעֲוֹן הַזֶּה, בְּיוֹם מְקַרְא־קֹדֶשׁ הַזֶּה.
מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאוֹתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, כְּאָמֹר, אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְחַה
פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַן, וְחַטָּאוֹתֶיךָ לֹא אֲזָכֹר: וְנֹאמֵר, מְחִיתִי כְּעַב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן
חַטָּאוֹתֶיךָ, שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גָאַלְתִּיךָ: וְנֹאמֵר, כִּי־בְיוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם, לְמַתָּה
אַתְּכֶם מִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם, לְפָנַי יי תִּטְהַרוּ: (בשבת מוסיפים: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה
נָא בְּמִנוּחֵינוּ) קֹדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שְׂפָעֵנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׂמְחָה
נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ, (בשבת מוסיפים: וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שְׂבֻחוֹת קֹדְשְׁךָ, וְיִנְחוּבוֹ כֶּם
כָּל־יִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהַר לְבָבוֹ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת. כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל
וּמְחַלָּן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דָּוָר וְדָוָר, וּמִפְּלַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מְלָךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְלֹךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח לְעֲוֹנוֹתֵינוּ, וְלְעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל,

וּמַעֲבִיר אֲשֶׁמוֹתֵינוּ בְּכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה, מִלֶּךְ עַל כָּל-הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ (בשבת מוסיפים:
השבת ו)יִשְׂרָאֵל יוֹם הַכִּפּוּרִים:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבְרִיר
בֵּיתְךָ, וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְרָצוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ
לְרָצוֹן:

באמירת "מוּדִים" - משתחוים (בלא כיפוף הברכיים) ומזדקפים באמירת שם ה'.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר
חַיִּינוּ, מְגֹן וְשֹׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיַדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נְסִיךְ שְׂפָכְלֵי-יוֹם עִמָּנוּ
וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂפָכְלֵ-עֵת, עָרַב וּבָקֵר וְצִהָרִים. הַטּוֹב, כִּי לֹא-כָלוּ
רַחֲמֶיךָ, וְהִמְרַחֵם, כִּי לֹא-תָמוּ חַסְדֶיךָ, כִּי מַעֲוִלָם קִיְּנוּ לָךְ:

וְעַל-כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְחַתוּם לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל-פְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל- חַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וְיִהְלְלוּ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ
וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה, הָאֵל הַטּוֹב. באמירת המילים "ברוך" ו"אתה" כורעים ומשתחוים, לפי

ההנחיות. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ,
בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ בְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי כְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת
חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת-
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שְׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ:

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, ישועה ונחמה ונזרות טובות, נזכר
ונחתם לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום:

יהיו לרצון | אמרי פי והגיון לפי לפניך, יי צורי וגאלי:

מסיימים את תפילת ה'עמידה' באמירת 'וידוי':

אלהינו ואלהי אבותינו, תבוא לפניך תפלתנו, ואל תתעלם מתחנו, שאין אנו
עזי פנים וקשי ערף, לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, צדיקים
אנחנו ולא חטאנו, אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

בקטע זה אנו מבקשים סליחה ומחילה על חטאינו ועוונותינו, יש להתכופף בהכנעה,
ובאמירת כל אחת מהמילים להכות על הלב (הכאה קלה באגרוף קמוץ של יד ימין על
צדו השמאלי של החזה):

אשמנו. בגדנו. גולנו. דברנו דפי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר:
יעצנו רע. כזבנו. לזנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו.
קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: מזדקפים

סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו: ואתה צדיק על כל הבא
עלינו, בייאמת עשית ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך יושב מרום, ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא כל הנסתרות
והנגלות אתה יודע:

אתה נותן יד לפושעים. וימיך פשוטה לקבל שבים. ותלמדנו יי אלהינו
להתודות לפניך על כל עוונותינו. למען נחדל מעשק ידנו. ותקבלנו
בתשובה שלמה לפניך באשים וכניחוים. למען דבריך אשר אמרת: אין קץ
לאשי חובותינו ואין מספר לניחווי אשמותנו. ואתה יודע שאחריתנו רמה
ותולעה לפיך הרבית סליחתנו. מה אנו, מה חיינו, מה חסדנו, מה צדקנו, מה

כחֲנוּ, מִה־נִבְּוֹרְתָנוּ. מִה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל־הַגְּבוּרִים
כָּאִין לְפָנֶיךָ, וְאִנְשֵׁי הַשָּׁם כָּלֹא הָיוּ, וְחַכְמַיִם כְּבֹלֵי מַדְעָה, וְנִבְּוֹנִים כְּבֹלֵי הַשֶּׁבֶל, כִּי
רוֹכַב מַעֲשִׂיהֶם תְּהוֹ, וַיִּמְי חַיִּיהֶם הַכֹּל לְפָנֶיךָ, וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן־הַפְּהֶמָה אִין כִּי
הַכֹּל הַכֹּל:

אַתָּה הַבְּדֵלְתָ אֲנוֹשׁ מֵרֹאשׁ וּתְפִירָהוּ לַעֲמֹד לְפָנֶיךָ. כִּי מִי יֹאמֵר לְךָ מִה־תִּפְעַל.
וְאִם יֵצֵדֵק מִה־יִּתֵּן לְךָ: וּתְתֵן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַכַּפָּרִים הַזֶּה,
אֶת־יוֹם סְלִיחַת הָעֵוֹן הַזֶּה, אֶת־יוֹם מִקְרָא־קֹדֶשׁ הַזֶּה, קֶץ וּמַחִילָה וּסְלִיחָה עַל
כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נַחְדֵּל מֵעַשֵׂק יָדֵינוּ וְנָשׁוּב אֲלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֲסִי רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנו שְׁלָם:
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ כִּי לֹא תַחְפֹּץ בְּהַשְׁחָתַת עוֹלָם, שְׁנֹאמַר, דְּרָשׁוּ
יְיָ בְּהַמְצִאוֹ קִרְאָהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב: וְנֹאמַר, יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכוֹ וְאִישׁ אֶזְרָא מִחֲשַׁבְתּוֹ
וְיָשֵׁב אֲלֵי־יְיָ וַיִּרְחַמְהוּ וְאֵל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנּוּן
וְרַחוּם אֶרְךָ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְאַמֶּת וּמְרַבָּה לְהִיטִיב וְרוֹצֵה אֶתָּה בְּתַשׁוּבַת רְשָׁעִים
וְאִין אֶתָּה חֲפֵץ בְּמִיתַתָּם, שְׁנֹאמַר, אֲמֹר אֲלֵיהֶם חַי־אַנִּי | נָאִם אֲדַנִּי אֱלֹהִים אִם־
אֲחַפֵּץ בְּמוֹת הַרְשָׁע כִּי אִם־בְּשׁוּב רָשָׁע מִדְּרָכוֹ וְחָיָה. שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם הַרְעִים
וְלָמָּה תָּמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֹאמַר, הַחֲפֵץ אֲחַפֵּץ מוֹת רָשָׁע נָאִם אֲדַנִּי אֱלֹהִים הֲלוֹא
בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה: וְנֹאמַר, כִּי לֹא אֲחַפֵּץ בְּמוֹת הַמֵּת נָאִם אֲדַנִּי אֱלֹהִים וְהַשִּׁיבוּ
וְחַיּוּ: כִּי אֶתָּה סִלַּחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר וּמַבְלַעְדִּיךָ אִין
לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח:

אֱלֹהֵי, עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אִינִי כְּדָאוּ, וְעַכְשָׁיו שְׁנוֹצַרְתִּי כְּאֵלוֹ לֹא נוֹצַרְתִּי. עֲפָר אֲנִי
בְּחַיִּי, קַל וְחָמַר בְּמִיתַתִּי. הֲרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ כְּכֹלֵי מֵלֵא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה. יְהִי
רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁלֹּא אֲחַטָּא עוֹד, וּמִה־שְׁחַטָּאתַי לְפָנֶיךָ מְחֹק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲכַל לֹא עַל־יְדֵי יְסוּרִים וְחָלִים רָעִים:

אֱלֹהֵי, נְצוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעָה, וּשְׁפַתִּי מוֹדַבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְּדוּם, וְנַפְשֵׁי
כְּעֶפֶר לְכֹל תִּהְיֶה: פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל־

החושבים עלי רעה, מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם: יהיו כמין לפני-רוח
 ומלאך יי דוחה: למען יחלצון ידידי, הושיעה ימינה וענני: עשה למען שמך,
 עשה למען ימינה, עשה למען תורתך, עשה למען קדשתך: יהיו לרצון | אמרי-פי
 והגיון לבי לפניך, יי צורי וגאלי:

לפני אמירת - "עושה השלום" - יש לפסוע שלושה צעדים לאחור. תוך כדי אמירת
 מילות הפסוק נהוג לקוד קידה לצד שמאל, לצד ימין ולפנים, לאות פרדה.

עשה השלום במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל-ישראל, ואמרו אמן:
 יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו,
 ותן חלקנו בתורתך:

תפילת "אבינו מלכנו"

אבינו מלכנו חטאנו (מכים על הלב) לפניך:
 אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה:
 אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך:
 אבינו מלכנו חדש עלינו שנה טובה:
 אבינו מלכנו בטל מעלינו כל-גזרות קשות:
 אבינו מלכנו בטל מחשבות שונאינו:
 אבינו מלכנו הפך עצת אויבינו:
 אבינו מלכנו בלה כל-צר ומסטין מעלינו:
 אבינו מלכנו סתום פיות מסטינו ומקטרינו:
 אבינו מלכנו בלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית מבני ברייתך:
 אבינו מלכנו מנע מגפה מנחלתך:
 אבינו מלכנו סלח ומחול לכל-עונותינו:
 אבינו מלכנו מחה והעבר פשעינו מנגד עיניך:
 אבינו מלכנו מחוק ברחמיך הרבים כל-שטרי חובותינו:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַחַיִּים הַחַיִּים בְּתוֹשֻׁבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחֹלֵי עַמְּךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קְרַע רוּעַ גָּזֵר דִּינְנוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכַרְנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִיָּסָה וְכַלְפָּלָה:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּת:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחִילָה:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הֲרֵם קָרְן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הֲרֵם קָרְן מְשִׁיחֶךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מֵלֵא יְדִינוּ מִבְּרַכּוֹתֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מֵלֵא אִסְמִינוּ שְׁבַע:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁמַע קוֹלָנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצּוֹן אֶת־תְּפִלָּתָנוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתָנוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכוּר כִּי־עָפַר אֲנַחְנוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נֵא אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ תִּהְיֶה הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קִדְשֶׁךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִוְדֶךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן בְּאֵי בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נְקוּם נְקוּמַת דָּם עַבְדֶּיךָ הַשְּׁפוּד:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׂמְךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עֲלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַנּוּן וְעַנּוּן כִּי אִין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

- רגעי הפרדה מיום הכיפורים הם רגעי השיא בתפילת היום הקדוש. לפיכך אומרים בהם פסוקים המבטאים את אמונתנו ואת דבקותנו הנצחית בא"ל אחד. פסוקים אלו נאמרים בכוונה גדולה, המלווה ברגשי תשובה מעומק הלב.
- בספר השל"ה מובא שכאשר אומרים בסיום תפילת 'נעילה' את הפסוק "שמע ישראל" בקול רם ובכוונה גדולה, צריך כל אחד לכוון בלבו כי הוא נכון למסור את נפשו בפועל ממש על קדושת השם! מי שמכוון כוונה זו, נחשב לו כאילו הוא אכן מסר את נפשו, ועמד בניסיון של קידוש השם.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ | אֶחָד:

א בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ב בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ג בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

א יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: ב יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים:

ג יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: ד יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים:

ה יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: ו יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים:

ז יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים:

אחר־כך תוקעים בשופר תקיעה אחת, ומכריזים בקול רם:

לְשִׁנָּה הַפְּאֵה בִּירוּשָׁלַם:

התפילות "קוה אל ה'" ו"עלינו לשבח" חותמות את תפילת 'נעילה'.

קְוֵה אֱלֹהֵינוּ, חֲזַק וְיֵאֱמֵן לְפָנֶיךָ, וְקוֹה אֱלֹהֵינוּ: אִין קְדוּשׁ בֵּינוּ, כִּי אִין בְּלַתְּךָ,

וְאִין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלֹהֵינוּ מִבְּלַעֲדֵינוּ, וּמִי צוּר זוּלָתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ:

אִין כְּאַלְהֵינוּ, אִין כְּאַדוֹנֵנוּ, אִין כְּמַלְכֵנוּ, אִין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כְּאַלְהֵינוּ,
 מִי כְּאַדוֹנֵנוּ, מִי כְּמַלְכֵנוּ, מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאַלְהֵינוּ, נוֹדָה
 לְאַדוֹנֵנוּ, נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ, נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ,
 בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ, בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ,
 אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה תְּקוּם
 תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי־עַת לְחַנּוּנָה כִּי־בָא מוֹעֵד: אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְמַרַת הַסְּפָיִם:

פְּטוּם הַקְּמַרַת: א הַצָּרִי ב וְהַצְּפָרֵן, ג הַחֲלֻבְנָה ד וְהַלְבוֹנָה מִשְׁקַל
 שֶׁבַעִים שֶׁבַעִים מְנָה, ה מוֹר ו וּקְצִיעָה, ז שְׁפֹלֶת גֶּרֶד ח וְכֶרֶם
 מִשְׁקַל שֵׁשֶׁה עֶשְׂרֵה שֵׁשֶׁה עֶשְׂרֵה מְנָה, ט הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה, י קְלוֹפָה
 שְׁלֹשָׁה, יא קִנְמוֹן תִּשְׁעָה. בְּרִית כְּרִשְׁיָנָה תִּשְׁעָה קֶבֶץ, יב קֶפְרִיסִין סָאֵן
 תִּלְתָּא וְקֶבֶץ תִּלְתָּא, יג וְאִם אִין לֹא יין קֶפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר חוֹרְוִין עֲתִיק.
 מֶלַח סְדוּמִית רְבַע, מִעֲלָה עֶשֶׂן, יד כֹּל־שֶׁהוּא: רִבִּי נִתָּן הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אִף
 כֶּפֶת הַיִּרְדֵּן כֹּל־שֶׁהִיא, יוֹם נִתָּן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסֻלָּה, יוֹם חֲסַר אַחַד מִכֹּל־
 סְמִמְנֵיהָ חֵיב מִיתָה: רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, הַצָּרִי אִינוּ אֵלָא
 שְׂרָף הַנוֹטָף מֵעֵצֵי הַקְּטָף, בְּרִית כְּרִשְׁיָנָה שֵׁשְׁפִין בָּהּ אֶת־הַצְּפָרֵן, כִּדִּי
 שְׁתֵּהָא נָא; יין קֶפְרִיסִין שְׁשׂוּרִין בּוֹ אֶת־הַצְּפָרֵן, כִּדִּי שְׁתֵּהָא עֲזָה.
 וְהִלָּא מִי רַגְלִים יִפִּין לָהּ, אֵלָא שְׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ
 מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תְּנָא רַבִּי אֱלִיהוּ, כֹּל־הַשּׁוֹנָה הַלְכוֹת בְּכָל־יוֹם מִכְּטַח לֹא שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם
 הַבָּא, שְׁנַאמַר, הַלִּיכוֹת עוֹלָם לֹא, אֵל תִּקְרִי הַלִּיכוֹת אֵלָא הַלְכוֹת:

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינְא, תְּלַמְדֵי חֻכְמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם
 בְּעוֹלָם, שְׁנֵאמַר, וְכָל־בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יי, וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ: אֵל תִּקְרֵי
 בְּנֵיךְ, אֵלֹא בּוֹנֵיךְ: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ, וְאִין־לָמוּ מְכַשׁוֹל: יְהִי־
 שְׁלוֹם בְּחִיקָךָ, שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי, אֲדַבְּרָה־נָּא שְׁלוֹם
 בְּךָ: לְמַעַן בֵּית־יי אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ: יי, עֲזוּ לְעַמּוֹ יִתְּנוּ יי | יְבַרְךָ
 אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

תפילת "עלינו לשבח" נאמרת בעמידה.

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹא עֲשֵׂנוּ
 כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שְׁמַנּוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ
 כְּהֵם וְגוֹרְלָנוּ כְּכָל־הַמוֹנֵם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְלָרִיק: וְאַנְחֵנוּ
 בּוֹרְעִים - נוֹהֲגִים לְכַרְוַע וּמִשְׁתַּחֲוִים - נוֹהֲגִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
 הַמְּלָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב
 יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל, וְשׁוֹכֵנֵת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד,
 אֵמֶת מְלַכְנוּ, אָפֶס זוֹלָתוֹ, כְּפִתּוֹב בְּתוֹרָתוֹ, וְיִדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־
 לְבַבְךָ, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת, אִין עוֹד:
 וְעַל־כֵּן נִקְוָה לְךָ יי אֱלֹהֵינוּ לְרָאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֲרַת עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר
 גְּלוּלִים מִן־הָאָרֶץ וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יַכְרִתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם
 בְּמַלְכוּת שְׁדֵי; וְכָל־בְּנֵי־בֶשֶׁר יִקְרְאוּ בְּשִׂמְחָה, לְהַפְגִּיז אֱלֹהֵי כָל־רִשְׁעֵי
 אֶרֶץ. יִפְּרוּ וְיִדְעוּ כָּל־יְשׁוּבֵי תְּבֵל, כִּי־לְךָ תִּכְרַע כָּל־בְּרָךְ, תִּשְׁבַּע כָּל־
 לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקְר וְיִתְּנוּ וְיִקְבְּלוּ

בְּלִמְעוֹל מְלִכּוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי
 הַמְּלָכוֹת שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, כְּפִתּוּב בְּתוֹרָתְךָ, יי |
 יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמֶר, וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא
 יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ מִפְּחַד פִּתְאֹם, וּמִשֹּׁאֵת רְשָׁעִים כִּי תָבֹא: עֲצוּ עֲצָה וְתִפְּרָה,
 דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם, כִּי עֲמָנוּ אֵל: וְעַד-זִקְנָה אָנִי הוּא,
 וְעַד-שִׁיבָה אָנִי אֶסְבֵּל, אָנִי עֲשִׂיתִי וְאָנִי אֲשָׂא וְאָנִי אֶסְבֵּל וְאִמְלֹט:
 אֵךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁכּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת-פְּנֵיךָ:

